

Na osnovu člana 217. stav 1. tačka 1. Ustava Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, izdajem

Ukaz o proglašenju Zakona o ratifikaciji Konvencije Međunarodne organizacije rada br. 91 o plaćenom odmoru pomoraca

Proglašava se Zakon o ratifikaciji Konvencije Međunarodne organizacije rada br. 91 o plaćenom odmoru pomoraca, koji je usvojila Savezna skupština, na sednici Saveznog veća od 10. maja 1967. godine i na sednici Organizaciono-političkog veća od 14. aprila 1967. godine.

P. R. br. 576
11. maja 1967. godine
Beograd

Predsednik Republike,
Josip Broz Tito, s.r.

Predsednik
Savezne skupštine,
Edvard Kardelj, s.r.

Zakon o ratifikaciji Konvencije Međunarodne organizacije rada br. 91 o plaćenom odmoru pomoraca

Zakon je objavljen u "Službenom listu SFRJ - Međunarodni ugovori i sporazumi", br. 7/67 od 21.7.1967. godine.

Član 1.

Ratifikuje se Konvencija Međunarodne organizacije rada broj 91 o plaćenom odmoru pomoraca, usvojena na XXXII zasedanju Opšte konferencije Međunarodne organizacije rada, održanom 18. juna 1949. godine u Ženevi, koja u originalu na francuskom jeziku i u prevodu na srpskohrvatskom jeziku glasi:

KONVENCIJA Br. 91 O PLAĆENOM ODMORU POMORACA (REVIDIRANA 1949)

Opšta konferencija Međunarodne organizacije rada, sazvana u Ženevi od strane Administrativnog saveta Međunarodnog biroa rada, i koja se tu sastala 8. juna 1949. godine u svoje trideset drugo zasedanje,

pošto je rešila da usvoji neke predloge u vezi sa delimičnom revizijom Konvencije o plaćenom godišnjem odmoru pomoraca, 1946, koju je usvojila Konferencija na svom dvadeset osmom zasedanju, pitanje koje je sačinjavalo dvanaestu tačku dnevnog reda zasedanja,

smatrajući da ovi predlozi treba da dobiju oblik međunarodne konvencije, usvaja, na dan osamnaestog juna hiljadu devet stotina četrdeset devete godine sledeću konvenciju, koja će se nazvati Konvencija o plaćenom godišnjem odmoru pomoraca (revidirana), 1949:

Član 1.

1. Ova konvencija primenjuje se na svaki pomorski brod na mehanički pogon, javne ili privatne svojine, koji je namenjen u svrhe trgovine za prevoz robe ili putnika i koji je registrovan na teritoriji za koju važi ova konvencija.

2. Nacionalno zakonodavstvo će utvrditi kada će se neki brod smatrati kao pomorski brod.

3. Ova konvencija se ne primenjuje:

- a) na drvene brodove primitivne konstrukcije, kao što su "dhows" i džunke;
- b) na brodove namenjene ribolovu ili poslovima koji su sa njim u neposrednoj vezi, niti na brodove namenjene lovu na foke i sličnim poslovima;

c) na male brodove koji plovo u vodama rečnog ušća.

4. Nacionalno zakonodavstvo ili kolektivni ugovori moći će predvideti izuzimanje od odredaba ove konvencije brodova registrovane bruto nosivosti ispod 200 tona.

Član 2.

1. Ova konvencija se primenjuje na sva lica zapošljena na bilo kakvoj dužnosti na brodu, izuzimajući:

- a) pilota koji nije član posade;
- b) lekara koji nije član glavnog štaba;
- c) bolničko osoblje ili bolničare koji su isključivo zapošljeni na radu u ambulanti a koji nisu članovi posade;
- d) lica koja isključivo rade za svoj račun ili koja su isključivo plaćena po udelu;
- e) lica koja nisu plaćena za svoje usluge i koja primaju jedino platu ili nominalnu nadnicu;
- f) lica koja je na brod zaposlio neki drugi poslodavac a ne sopstvenik, izuzimajući oficire ili radio-operatore u službi nekog radio-telegrafskog preduzeća;
- g) putujuće dokere koji nisu članovi posade;
- h) lica zapošljena na brodovima namenjenim lovu na kitove, na plovnim fabrikama ili u ma kom drugom svojstvu u službi lova na kitove i sličnim poslovima, u uslovima određenim propisima jednog specijalnog kolektivnog ugovora za kitolovce ili nekog sličnog ugovora zaključenog od strane neke organizacije pomoraca kojima se određuje visina plate, radno vreme i ostali uslovi službe;
- i) lica zapošljena u luci koja obično nisu zapošljena na moru.

2. Nadležna vlast može, posle konsultacije sa zainteresovanim organizacijama brodovlasnika i pomoraca, da izuzme od primene ove konvencije, kapetane, druge kapetane i glavne mašinstice kojima nacionalno zakonodavstvo ili kolektivni ugovori obezbeđuju radne uslove bar toliko isto povoljne u pogledu plaćenog godišnjeg odmora kao što predviđa ova konvencija.

Član 3.

1. Svako lice na koje se odnosi ova konvencija ima pravo, posle dvanaest meseci neprekidne službe, na plaćeni godišnji odmor čija će se dužina kretati:

- a) za kapetane i brodske oficire, kao i za oficire ili radio-operatore - najmanje osamnaest radnih dana za svaku godinu službe;
- b) za ostale članove posade - najmanje dvanaest radnih dana za svaku godinu službe.

2. Svako lice koje ima najmanje šest meseci neprekidne službe imaće pravo, napuštajući svoju službu, za svaki puni mesec službe, na jedan i po radni dan godišnjeg odmora ako je u pitanju kapetan ili neki oficir posade, kao i radio-oficir ili radio-operator i na jedan radni dan odmora ako je u pitanju ma koji drugi član posade.

3. Svako lice kome je dat otkaz bez njegove krivice pre nego što je navršilo šest meseci neprekidne službe, imaće pravo, napuštajući službu, za svaki ceo mesec rada, na jedan i po radni dan odmora ako je u pitanju kapetan ili neki oficir posade, kao i neki oficir ili radio-operator, i na jedan radni dan - ako je u pitanju ma koji drugi član posade.

4. Da bi se odredilo vreme za korišćenje godišnjeg odmora:

- a) rad izvršen van ugovora o upošljavanju pomoraca se uračunava u period neprekidne službe;
- b) kratkotrajni prekidi u službi koji se ne mogu pripisati delu ili krivici zainteresovanog koji ne prelaze ukupno šest nedelja u toku čitavog perioda od dvanaest meseci, ne mogu se smatrati da su prekinuli kontinuitet perioda službe koji im prethodi ili koji im sledi;
- c) kontinuitet službe se ne može smatrati prekinutim zbog ma kakve promene nastale u upravi ili vlasništvu broda ili broda na kome ili kojima je služilo zainteresovano lice.

5. Ne uračunavaju se u plaćeni godišnji odmor:

- a) državni ili obični praznični dani;
- b) prekidi u službi zbog bolesti ili nesrećnog slučaja.

6. Nacionalno zakonodavstvo ili kolektivni ugovori mogu predvideti deobu godišnjeg odmora stečenog na osnovu ove konvencije ili spajanje godišnjeg odmora stečenog u jednoj godini sa sledećim godišnjim odmorom.

7. Nacionalno zakonodavstvo ili kolektivni ugovori mogu da predvide da godišnji odmor stečen na osnovu ove konvencije može u vrlo izuzetnim slučajevima, kada to zahtevaju potrebe posla, da se nadoknadi novčanom naknadom koja bi bila bar jednaka sa platom predviđenom u članu 5.

Član 4.

1. Kada se godišnji odmor bude stekao, on će biti dodeljen po zajedničkom sporazumu prvom prilikom, vodeći računa o potrebama službe.

2. Niko ne može biti primoran da bez svog pristanka uzme godišnji odmor koji mu pripada u nekoj luci koja se ne nalazi na teritoriji na kojoj je zapošljen ili na teritoriji na kojoj živi. Sa ogradom ove odredbe, godišnji odmor će se dati u luci predviđenoj nacionalnim zakonodavstvom ili kolektivnim ugovorima.

Član 5.

1. Svako lice koje koristi godišnji odmor u smislu člana 3. ove konvencije treba da primi za sve vreme tog odmora svoje redovne prinadležnosti.

2. Redovne prinadležnosti koje se isplaćuju saglasno prethodnom članu, koje mogu podrazumevati i odgovarajuću hranarinu, izračunavaće se na način koji treba da propiše nacionalno zakonodavstvo ili da utvrdi kolektivni ugovor.

Član 6.

Uz rezervu odredaba paragrafa 7. člana 3, svaki sporazum koji se odnosi na napuštanje plaćenog godišnjeg odmora ili na odustajanje od ovog odmora smatraće se kao nevažeći.

Član 7.

Svako lice koje napusti službu kod poslodavca ili bude otpušteno pre nego što je koristilo godišnji odmor koji mu pripada treba da primi za svaki dan odmora koji mu pripada na osnovu ove konvencije visinu prinadležnosti predviđene u članu 5.

Član 8.

Svaki član koji ratifikuje ovu konvenciju treba da obezbedi stvarno primenjivanje njenih odredaba.

Član 9.

Ništa u ovoj konvenciji ne može uticati ni na kakav zakon, rešenje, običaj ili sporazum između brodovlasnika i pomoraca koji bi obezbeđivali povoljnije uslove nego što su uslovi predviđeni ovom konvencijom.

Član 10.

1. Ova konvencija može se sprovesti u život: a) putem zakona; b) kolektivnim ugovorima sklopljenim između brodovlasnika i pomoraca; c) kombinacijom nacionalnog zakonodavstva i kolektivnih ugovora zaključenih između brodovlasnika i pomoraca. Izuzimajući suprotnu odredbu, odredbe ove konvencije će se primenjivati na svaki brod registrovan na teritoriji nekog člana koji bude ratifikovao Konvenciju i na svako lice zapošljeno na takvom brodu.

2. Kada se bude sprovodila u život neka odredba ove konvencije putem kolektivnog ugovora, saglasno paragrafu 1. ovog člana, član teritorije na kojoj će kolektivni ugovor biti na snazi, i pored odredaba predviđenih u članu 8. ove konvencije, neće biti obavezan da preduzima mere predviđene navedenim članom u pogledu odredaba Konvencije koje su stupile na snagu putem kolektivnog ugovora.

3. Svaki član koji bude ratifikovao ovu konvenciju pružiće generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada obaveštenje o merama na osnovu kojih se primenjuje ova konvencija, naročito obaveštenje o svim kolektivnim ugovorima koji se odnose na sprovođenje ove ili one odredbe i koje su na snazi kada član ratifikuje ovu konvenciju.

4. Svaka članica koja bude ratifikovala konvenciju obavezuje se da učestvuje, preko tripartitne delegacije, u svakom odboru u kome su predstavljene vlade i organizacije brodovlasnika i pomoraca, i u kome učestvuju predstavnici Paritarne pomorske komisije Međunarodnog biroa rada u savetodavnom svojstvu, koji bi bio ustanovljen u cilju razmatranja mera preduzetih u vezi sa sprovođenjem Konvencije.

5. Generalni direktor će podneti odboru kratak pregled informacija koje bude primio u vezi sa paragrafom 3.

6. Odbor će razmotriti da li kolektivni ugovori u vezi sa kojima će primiti izveštaj, predviđaju uslove u kojima dolaze do punog izražaja odredbe Konvencije. Svaki član koji bude ratifikovao Konvenciju obavezuje se da uzme u obzir svaku primedbu ili sugestiju u vezi sa primenjivanjem Konvencije koju bude učinio odbor: on se, osim toga, obavezuje da obavesti organizacije brodovlasnika i pomoraca koji su sklopili kolektivni ugovor kao što je predviđeno u paragrafu 1. o svakoj primedbi ili sugestiji pomenutog odbora u vezi sa efikasnošću tog kolektivnog ugovora za primenu odredaba Konvencije.

Član 11.

Na osnovu člana 17. Konvencije o plaćenim godišnjim odmorima pomoraca, 1936. ovu konvenciju treba smatrati kao konvenciju kojom se revidira navedena konvencija.

Član 12.

Ratifikacije ove konvencije biće saopštene generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada koji će ih registrovati.

Član 13.

1. Ova konvencija će vezivati samo članice Međunarodne organizacije rada, čiju registraciju bude registrovao generalni direktor.

2. Ova će konvencija stupiti na snagu šest meseci od dana kada budu registrovane ratifikacije devet od sledećih zemalja: SAD, Argentina, Australija, Belgija, Brazilija, Kanada, Čile, Kina, Danska, Finska, Francuska, Vel. Britanija, Grčka, Indija, Irska, Italija, Norveška, Holandija, Poljska, Portugalija, Švedska, Turska i Jugoslavija, s tim da od ovih devet zemalja najmanje pet treba da ima svaka trgovačku mornaricu bruto nosivosti od najmanje milion registarskih tona. Ova odredba ima za cilj da olakša, podstrekne i ubrza ratifikaciju ove konvencije od strane država članica.

3. Zatim će ova konvencija stupiti na snagu za svakog člana šest meseci od dana registrovanja njene ratifikacije.

Član 14.

1. Svaki član koji je ratifikovao ovu konvenciju može da je otkáže po isteku perioda od deset godina počev od dana prvog stavljanja na snagu konvencije putem akta dostavljenog generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada koji je on registrovao. Otkaz stupa na snagu tek godinu dana posle registrovanja.

2. Svaki član koji je ratifikovao ovu konvenciju i koji u roku od godinu dana po isteku perioda od deset godina, navedenom u prethodnom paragrafu, ne bude koristio predviđeni otkaz, biće vezan za novi period od deset godina i, prema tome, moći će otkazati ovu konvenciju po isteku svakog perioda od deset godina pod uslovima predviđenim u ovom članu.

Član 15.

1. Generalni direktor Međunarodnog biroa rada će saopštiti svim članovima Međunarodne organizacije rada registrovanje svih ratifikacija i otkaza koje mu budu dostavili članovi Organizacije.

2. Saopštavajući članovima Organizacije registrovanje poslednje ratifikacije potrebne za stupanje na snagu Konvencije generalni direktor će skrenuti pažnju članovima Organizacije na datum stupanja na snagu ove konvencije.

Član 16.

Generalni direktor Međunarodnog biroa rada će saopštiti generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija, u cilju registrovanja, saobrazno članu 102. Povelje Ujedinjenih nacija potpune podatke u vezi sa svima ratifikacijama i aktima otkazivanja koje bude registrovao saglasno prethodnim članovima.

Član 17.

Po isteku svakog perioda od deset godina, računajući od dana stupanja na snagu ove konvencije, Administrativni savet Međunarodnog biroa rada će podnositi Opštoj konferenciji izveštaj o primenjivanju ove konvencije i odlučiće da li je potrebno staviti na dnevni red pitanje njene potpune ili delimične revizije.

Član 18.

1. U slučaju da Konferencija usvoji ovu konvenciju kojom bi se u potpunosti ili delimično revidirala ova konvencija i ukoliko nova konvencija ne predviđa drukčije:

a) ratifikacija ove konvencije kojom se donosi revizija, od strane nekog člana, dovela bi po sili zakona, i pored člana 14. ove Konvencije momentalno otkazivanje ove konvencije pod uslovom da nova konvencija kojom se unosi revizija stupi na snagu;

b) počev od dana stupanja na snagu ove revidirane konvencije ova konvencija prestaje da bude otvorena za ratifikaciju članova.

2. Ova konvencija će ostati u svakom slučaju na snazi u svom obliku i po sadržini za članove koji ne budu ratifikovali revidiranu konvenciju.

Član 19.

Francuski i engleski tekst ove konvencije su podjednako punovažni.

Član 2.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SFRJ".